

Lugnet lägrar sig

Nu har kattungarna flyttat ut och vi har vant oss vid det stora lugn som lägrat sig här hemma. Visserligen gör fortfarande två av ungarna sitt bästa för att hålla igång här. Men i jämförelse med ett gäng på nio så är det förstås bara som en mild sommarbris.

Detta nyhetsbrev tillägnas de utflyttade kattungarna och deras fantastiska nya familjer, som är så duktiga på att höra av sig och rapportera om hur det går.

Kristin

Dante flyttar norrut

Johanna berättar: Resan mot Pajala var fruktansvärd. Har aldrig rest med en katt som var så olycklig. När vi landat i Luleå beslutade jag dock mig för att han nog skulle trivas bäst om han fick komma ut ur transportburen.

Som tur vad tog jag med hans nya sele och Addis koppel. Så vi satte oss ute på en bänk i solen i Luleå. Dante spatserade runt lite på bänken. Sedan kom han och satte sig i min famn och gömde sig inne i min jacka. Så nöjd, kurrande och nosade mig i ansiktet. (Ungefär där blev jag alldeles upp åt väggarna såld i den lille mannen.)

När vi äntligen kom till Pajala var vi nog helt slut båda två. Som vanligt

Dante tar tiden

så möter Signe oss i hallen. Dock brukar hon vanligtvis flytta undan när man stiger in, men denna gång hörde hon Dantes ynkliga små mjauanden och stod orörlig i hallen. Jag ställde ner Dantes transportbur i hallen för att låta dem nosa på varandra. Signe, som måste vara katten med guldhjärta gick älskvärt fram och nosade på Dante. Chocken Adina fick går nog inte att beskriva. Hon reste ragg och gick in i köket och surade.

Dante studsade glatt fram till de skeptiska tanterna för att säga hej! Och tittade alldeles förstört på mig när de bara fräste och sprang iväg.

Jag och Dante tog sovrummet och de andra fick resten av lägenheten. På morgonen väckte Signe oss så då släppte jag ihop dem igen. Och som vanligt hoppade hon upp i min säng för att få sitt morgongos. Mitt i allt

kelande och kurrande så kom Dante till oss och strök sig mot Signe, och Signe vände sig om och slickade honom på huvudet. Sedan tittade hon med gapande mun på mig och såg ut att tänka "Ojdå, det där var inte Addis!!"

Och därefter släppte det helt mellan dem. De är inte bundisar men de sover bredvid varandra och Signe kommer rusande till Dantes undsättning så fort Addis morrar åt honom.

Det gått väldigt bra för lilla Dante i vårt lilla hem. Nu ska han bara få ta det lungt och finna sig riktigt till rätta här hos oss.

En självklar showare

Johanna berättar mer: Katterna är så lustiga nu så jag mest bara skrattar så jag gråter åt de tokigheter de får

Detta informationsblad ges ut av S*Nekayahs abessinier, Kristin Stenmark i Umeå. Nytt nummer kommer när intressant information har inkommit från alla oss som har Nekayahskatter. Besök även www.kattkristin.se

för sig. Dante är självklart showaren men de andra är inte sena att haka på. :)

Igår tog jag dem allihopa till mamma och pappa. Men vilken hönsgränd det vart, tre katter i sele som springer åt olika håll, Signe (den mest dresse-rad) lyder och följer ju mig... men de två andra! Ojojjo säger jag bara. Gräs och allt var jättekonstig i går och *jättekul* tyckte Dante, han har bokstavligt talat "galopperat/studsat" runt på mina föräldrars bakgård och jagat fjärilar, flugor, myror, blommor som svajar i vinden och till min fasa flög han nästan på en humla, men då lyckades jag fånga upp honom.

Emellanåt lägger han sig ner platt på mage och kurrar, mjauar och myser bara med mig. Han är så härlig och man får skratta så gott åt hans to-kigheter. :) Och så otroligt kelig mot alla han träffar så man smälter som smör i solsken. Jag är jättenöjd med honom på alla sätt och vis och är så glad att jag fick köpa honom av dig, *tusen tack* Kristin. Du har gjort oss i Pajala mycket lyckliga. =>

I övrigt upptäckte jag att Signes ena spene var lite svullen, senare samma dag upptäckte jag att han försöker dia hos Signe. Riktigt sött! Men jag förstår inte riktigt att hon låter honom med tratt och nästa nyopererat sår på magen?! Och Addis har förvandlats till en riktigt kelgris sedan Dante kom, det är så kul att se dem alla tillsammans, de trivs då bra ihop.

Dixi blir Nuala

Alva berättar: Flygresan mellan Umeå och Malmö var inge kul alls. Nuala blev trött och vilade upp sig på Bromma i en timme, men resten av vägen lät hon ungefär som mamma Siri när hon åker bil.

Nuala sov på Mats huvud första natten, men så fort någon av mina andra katter närmade sig sängen så började hon morra, och varje gång vaknade Mats. Det slutade med att

han flyttade ut på soffan och hon glatt förpassade sin sovande rumpa till mitt huvud istället.

Hur gick introduceringen? Jo... Övåntat. Samma stund som vi satte ner väskan på golvet började den hoppa, studsa, morra och fräsa. Osiris såg mest lite bekymrad ut, medan Anuket smög sig närmare och fräste sedan symboliskt tillbaka. Ända sedan dess har farbror Osiris

försökt vara så vänlig så möjligt, blinkat, flörtat, suttit stilla och tittat bort medan Nuala har fräst i högan sky och lovat honom blod, svett och tårar om han vågar sig ett endaste steg närmare. De har dock varit så nära varandra att de stått nos mot nos och lekt med samma vippa, så de kommer att vara bundis rätt snart. Ibland kommer hon ihåg att fräsa, ibland inte. ;-)

Anuket då, som jag varit så orolig för... Hon ignorerar Nuala så mycket

hon bara kan. Om de skulle råka befinna sig inom synhåll så fräser Nuala först och då svarar Nuckan med att fräsa, men generellt sett så idkar de ömse-sidig ignorans. De "råkar" bara vara i olika rum hela tiden. Det

kommer att fixa sig så snart Nuala slappnat av lite.

Med människor är hon en liten Darling! Alla som kommit hit har fått en spinnande Nuala i famnen och hon har fullständigt charmat röven av de två vänner som varit här för att titta på henne. Hon spinner bara man kliar eller klap-par på henne. Snuttgumman!

Nuala med "mamma" Osiris

Prinsessan Nuala

Alva berättar mer: Nuala har fått en helt ny mamma. Han heter Osiris och är vår rundlagda huskattshane som bestämt sig för att den där lilla baby'n varken kan sova själv eller tvätta sig själv i rumpan. De är jättesöta tillsammans!

Ibland när han vill sova och hon bara vill leka så kan hon dock få sig en lätt tass mellan öronen. Anuket, vår kära surkärning verkar också ta Nuala med ro. När hon blir för jobbig och påflugan så kan hon få ett fräs, men de leker också tillsammans och sover ofta tillsammans. Eller, som en nära vän beskrev det, Drottningen, Prinsessan och Prinsgemålen av folket.

Vi har rustat upp rastgården också nu när det blivit varmt. Det är "jätteroligt" att sitta där på hyllorna och se hur bilarna kör förbi på gatan där nere, eller stirra på katterna som bor på den innätade balkongen tvärsöver gatan.

Nuala har förresten lärt sig att apportera! Hon har en grön glitterboll som hon älskar att gå runt med i munnen och som hon gärna kommer tillbaka till oss med så att vi kan kasta den en gång till. Rolig lek! :-)

Demi blir Ronja

Blå tösen Ronja fick en lindrigare flytt. Hon stannade kvar i Umeå och kom till ett ungt studentpar utan andra djur (än så länge).

Ronja har haft en mycket aktiv och spännande start hos sin nya familj. Hon har fått träffa mycket folk och hon har även fått träffa andra katter. Bland annat en ung cornish rex-kompis och husses föräldrars snälla huskatter.

Promenader i koppel och turer till landet har livat upp vardagen. Ronja är, som sina syskon och halvsyskon också en mycket social katt som

helst umgås med matte och husse hela dagarna. Lite ensamt blir det förstås när de går ut, men planer finns på en till katt. Förhoppningsvis är den blivande mamman – en norsk maine coon – dräktig nu så att det snart föds stora, fina buskompisar, varav en ska flytta till Ronja.

Felix blir Zamir

Anne-Lie berättar: Allt gått bra med lilla Zamir. Han pep förstås olyckligt i väskan hem, men då jag stack in handen och smekte honom blev han lite lugnare.

Väl hemma fick han vara kvar i väskan och Zelda kom förstås fort fram för att undersöka vad vi hade med oss. Dom nosade på varandra genom gallret och efter en stund öppnade vi "dörren". Zamir klev genast ut och det var som att han först då såg att Zelda var en katt han inte kände.

Han gjorde sig dubbelt så stor, alla hårstrån stod rakt ut och svansen uppburrad och rakt ner. Han fräste och morrade riktigt högt. Zelda fräste tillbaka och gjorde sig också stor. Så stod dom så en stund, fräste och morrade mot varandra och backade

sedan båda två en bit bort från varandra. Zelda slutade fräsa och morra och satte sig ner och tittade på Zamir. Det var som hon tänkte "Himmel vilken liten fjant du är, vad vill du egentligen?" Sedan stängde vi in Zelda i sovrummet. Efter en liten stund var det som att han glömt henne och började nyfiket utforska varje rum.

Han fick gå runt i huset som han ville, men vi fanns hela tiden i närheten och han ville gärna vara där vi var. Efter någon timme, när han strosat runt så släppte vi ut Zelda. Hon lade sig och tittade på Zamir. Zamir fräste lite och burrade upp sig lite då han såg henne, men då han inte fick någon reaktion, så var det som att han inte brydde sig så mycket mer. Det var som att han förstod att hon är nog inte farlig.

Han sov hos mig hela natten och blev jätterädd när väckarklockan ringde. Men det gick snabbt över. Zelda kommer alltid upp i sängen när väckarklockan ringer, för att se till att jag verkligen kliver upp. Hon kurrar och buffar och tjatar på mig. Så när hon hoppade upp då hoppade Zamir ner.

Husse Conny har varit hemma idag

sträckor utan att något sätter stopp. Så när han hållt igång några timmar så kommer han upp i mitt knä och tvärsomnar. Han tyckte det var jättekul att vara med och plantera om några krukväxter idag.

och allt har gått jättebra. Inget mer fräsande och nu har dom t o m nosat riktigt på varandra, nos mot nos. Zeldas har haft fullt upp hela dagen att hålla koll på Zamir och allt hans bus. Men hon verkar nöjd och hon får mycket uppmärksamhet hon också. Så hon inte blir svartsjuk, tänker vi.

Så det verkar gå bra och nu känns det som att dom i alla fall accepterat varandra. När han varit vaken, så har han varit med överallt. Nyfiken som bara den, vill testa om det går att klänga här och klättra där och dessemellan en liten gosestund i knät. Han kommer att bli (är redan) en helt underbar katt, det är vi övertygade om. Vi är så glada att vi hittade just honom!

Zamirs mamma Zeldas

Anne-Lie berättar mer: Det här går verkligen över förväntan bra. Idag har Zamir sovit tätt intill Zeldas, i en av våra fåtöljer. Zeldas har definitivt inget emot att vara lite "mamma", vilket verkar vara den roll hon tagit. Zamir går ibland och "stryker sig" mot henne och hon svarar ibland med att tvätta honom, vilket han verkar tycka är väldigt behagligt.

Det är full speed då han är vaken och det finns så mycket man kan leka med och undersöka. Vi har ju så stora golvytor, vilket han upptäckt, det går att fräsa på långa

Oj, det är som att ha ett envist, busigt barn med sig. Han vill verkligen vara med *överallt!* Fast det är bara kul, med en nyfiken, social kisse.

I morse när han tyckte att jag sov tillräckligt länge (han sover bredvid min huvudkudde) så började han buffa med nosen i mitt ansikte och putta på mig med tassens. Så mysigt! Sedan låg vi och gosade ett tag och han är verkligen gosig, innan det var dags att kliva upp och då var han förstås döööhungrig. Jamade som bara den och tjtade på mig - varför det tog så n tid att få mat. Zeldas är likadan, hon tjtalar också, om vi inte skyndar oss med maten på morgonen.

Så allt är frid och fröjd och han är trygg och känner sig hemma nu.

Likartade erfarenheter

Det har varit kul att konstatera att erfarenheterna har varit så likartade för alla kattungarna med starten i sina nya hem. Först lite fräs och morr för att hålla distansen till tidigare inneboende. Sen alltmer lugnt, då de vuxna katterna inser att nykomlingen är en liten skit. Inget hot att bry sig om.

Utforskning av nya miljön. Charmattack mot alla människor! Såväl i hemmet som alla besökare.

Sen vill småtingarna gärna ha en trygg punkt och en "snutte-mamma" om det går för sig...? Hemma hos mig finns inte en chans att ungarna skulle få snutta på någon av mina katter. Så i det fallet har de utflyttade katterna haft större tur. ;-)

Zamir, fyra månader ung

SISTA ORDET

Samarbetet mellan oss uppfödare är inte alltid det bästa. Och naturligtvis måste man respektera att olika människor har olika prioriteringar och planer i sin avel.

Vad jag däremot inte kan med är folk som försöker motarbeta och sabotera för andra. Det skulle aldrig falla mig in att prata skit om en annan uppfödare som jag hör att någon tänker köpa katt av. Har man ingenting positivt att säga om personen kan man bara vara tyst.

En av vårens kattungeköpare blev uppringd och fick höra att mina katter skulle vara särskilt sjukdomsdrabbade. Något som förvånade mig synnerligt!?

När jag sen pratade med rykesspridaren så fick jag förklaringen att hon bara ville upplysa min kattungeköpare om saker och ting i bästa välmening... Suck!

Jag betackar mig för den sortens hjälpsamhet!